

בולי יום העצמאות הי"ט (תשכ"ז)

Independence Day Stamps - 1967

73/74

10.5.67

ה ש י ר ו ת ה ב ו ל א י

תל אביב - יפו - ירושלים - חיפה - טבריה - נתניה - באר שבע - נ.ת. לוד

PHILATELIC SERVICES

J E R U S A L E M • I S R A E L

מירג Mirage

THE MYSTÈRE IN THE SINAI CAMPAIGN

During the eight years between the close of the War of Liberation and the Sinai Campaign the Israel Air Force developed into a powerful military instrument. The "Jet Age" began. The first Jets were British Meteors, followed by French Ouragans.

A short time before the Sinai Campaign the first Mystères were brought to Israel. Although their pilots were not given much time for training, the Mystère won the title of "The Plane of Sinai" on account of the remarkable achievements of its pilots over the Peninsula.

The Mystère is a one-seater jet fighter, manufactured by the Marcel Dassault factory in France. Its engine is manufactured by Hispano Suiza and develops a static thrust of 3,500 kg. Its dimensions are: wing-span 11.10 metres, length 12.90 metres, height 4.40 metres. Its standard equipment consists of two 30 mm. cannon, and underneath its wings it can carry bombs, rockets and napalm containers. Its operational speed at sea-level is 1,120 kilometres per hour. In all air battles fought between Mystères and Egyptian MiG's during the Sinai Campaign, the Israel pilots gained the upper hand.

THE MIRAGE AND THE AGE OF MACH 2

The Air Force continued to expand after the Sinai Campaign. It added new types of planes, such as the Super-Mystères and the Vautour fighter bombers. Potez-Air Fouga C.M. 170 Magister training-jets were manufactured by the Israel Aircraft Industry.

However, the crowning achievement of our air acquisitions has been the Mirage IIIc. This jet fighter plane is one of the world's best Mach 2 planes. (The speed of fast aeroplanes is expressed in terms of Mach units, Mach 1 being equal to the speed of sound which is 1192 kilometres per hour at sea-level).

The Mirage planes were first seen by the general public in the air-display at Haifa on Independence Day, 1963. The Mirages have taken the air on a number of occasions to defend the skies of Israel, and have always been entirely successful. They showed their worth in particular during the second half of 1966, when they brought down five enemy planes. On 13th July, following the operations against Syrian steps for the diversion of the Jordan, a Syrian MiG-21 was brought down. A month later, on 15th August, while defending patrol boats on Lake Kinneret, another Syrian MiG-21 was destroyed. On 13th November, during the Israel Defence

הקבוע מורכב משני תותחים בני 30 מ"מ ומתחת לכנפיו הוא יכול לשאת פצצות, רקטות ומיכלי נפלים. מהירות המירביט בגובה פני הים היא 1120 קמ"ש. בכל קרבות האוויר שנערכו בין מטוסי "מיסטר" למטוסי "מיג" מצריים בתקופת סיני, היתה ידם של טייסי ח"א על העליונה.

ה"מירז" — ביטוי לתקופת מאך 2

התעצמותו של חיל האוויר נמשכה לאחר מבצע סיני. נתווספו סוגים חדשים של מטוסים, כגון מטוסי הקרב. סופר מיסטר ומפציצי הקרב. ווטורי. מטוסי הדרכה סילוניים. פוגה מיסטר יוצרו בארץ על-ידי התעשייה האווירית.

ברם, נוכח הכותרת שד הרכש האווירי היתה ה"מירז" — מטוס קרב סילוני זה עומד בשורה הראשונה של מטוסי מאך 2 בעולם. (מהירותם של מטוסים מהירים ביותר מבוססת ביחידות מאך, כאשר מאך 1 שווה למהירות הקול, שהיא 1192 קמ"ש בגובה פני הים. לפיכך מאך 2, היא מהירות כפולה מזו של הקול).

מטוסי ה"מירז" הופיעו לראשונה לעיני הקהל הרחב בשנת 1963 במסגרת האווירי שנערך בחיפה ביום העצמאות. ה"מירז" הוזנק פעמים רבות להנף על שמי המדינה והם עשו זאת בהצלחה רבה, אך שיא פעילותם היה במחצית השנייה של שנת 1966, כאשר תוך פרק זמן קצר הפילו חמישה מטוסי אויב. ב-14 ביולי, בעקבות תקיפת עבודות ההטייה הסוריות, הופל מיג 21 סורי. כעבור חודש, ב-15 באוגוסט, תוך הגנה על ספינת משמר בנרת, הופל מיג 21 סורי נוסף. ב-13 בנובמבר, בעת פעולת צה"ל בסמוע, הושמד מטוס הנטרי ירדני וכסף אותו חודש, ב-29 בנובמבר, הפיל טייס "מירז" בטיסה אחת שני מטוסי מיג 19 מצריים, אחד בירי טיל אוויר-אוויר, השני באש תותחים.

חימושו של ה"מירז" כולל נוסף לתותחיו הקבועים בני ה-30 מ"מ, גם טילי אוויר-אוויר ופצצות. אף הוא מתוצרת מפעלי דאסו. בצפיפת וממדיו הם: מוטת כנף 8.2 מ', אורך 13.4 מ' וגובה 4.5 מ'. מנועו, מטיפוס אטאר, מפתח דחף סטטי בן 6400 ק"ג. מהירותו המירבית (בגובה 11,000 מ') היא מאך 2.15, הוא נוסע לגובה 40,000 רגל ב-3 דקות. טווחו מנוע ל-1500 ק"מ.

Force operations at Samua, a Jordanian Hunter plane was brought down, while at the end of that month, on 29th November, a Mirage pilot downed two Egyptian MiG-19's in the course of a single flight; one with an air-to-air rocket and the second by cannon fire.

The armament of the Mirage includes not only the regular 30 mm. cannon but also air-to-air missiles and bombs. It is also manufactured by the Dassault works in France and its dimensions are: wing-span 8.20 metres, length 13.40 metres, height 4.50 metres. It has an Atar engine and develops a static thrust of 6,400 kg, its maximum speed at a height of 11,000 metres being Mach 2.15. It climbs to 40,000 ft. in 3 minutes, and has an operational range of 1500 km.

מיסטר Mystère

שלושת המטוסים המופיעים בסידרת בולי יום העצמאות — ה"אוסטר", ה"מיסטר 4", וה"מירז 3" — מציגים שלוש תקופות בהתפתחותו של חיל-האוויר.

ב-10 בנובמבר 1947, בעוד עצרת האו"ם דנה בהצעה בדבר הקמת מדינה יהודית, התכנס הפיקוד העליון של ה"הגנה" והחליט על הקמת שירות האוויר. ב-29 בנובמבר, באותו יום שבו נתקבלה ההחלטה ההיסטורית באו"ם, נערך מיסדר הקמתו של שירות האוויר. לרשותו הועמד תקציב של 110,000 לירות מנדטוריות, לשם רכישת מטוסים והפעלתם.

השלטונות הבריטיים הציעו למכירה 21 מטוסי תצפית קלים מטיפוס "אוסטר" — כנרסאות. שירות האוויר קנה מטוסים אלה, שיפצם והכניס חלק ניכר מהם לשירות.

ה"אוסטר" היה מטוס קל מתוצרת בריטית, בעל שני מושבים, מנוע בוכנה בן 250 כ"ס, וממדיו היו: אורך 9.2 מ', מוטת כנף 13.3 מ', מהירותו היתה פחות מ-200 ק"מ בשעה, הגובה המירבי אליו הגיע היה 4,800 מ' וטווחו 970 ק"מ.

טייסיו הראשונים של שירות האוויר (שהפך בינתיים לחיל-אוויר) הפעילו את ה"אוסטר" בטיסות קישור, סיור ואספקה לישובים נצורים. ה"פרימוסים" וכפי שכונו בפי האזרחים) ליוו שיירות, תוך כיוון המכוניות וגילוי מארכים בדרך ובשלב יותר מאוחר אף תקפו ריכוזי אויב בפצצות מריסטיביות בנות 20 ק"ג.

לאחר הקמת המדינה, ב-15 במאי 1948, התעצם חיל האוויר וקלט לשורותיו מטוסי קרב ממש, "מסרמטיים" מתוצרת צכוסלובקיה ו"ספיטפיירים" בריטיים, אולם ל"פרימוסים" לא נמצא תחליף והם המשיכו לפעול עד סוף מלחמת השחרור.

מבצע סיני — ה"מיסטר"

בתקופת שמונה השנים שבין סיום מלחמת השחרור לבין מבצע סיני, הלך חיל האוויר והתעצם. החלה תקופת הסילון. הסילונים הראשונים היו "מטאורים" בריטיים ובעקבותיהם החל רכש הצווד הצרפתי — מטוסי ה"אורנג'".

זמן קצר כלבד לפני מבצע סיני הובאו ארצה ה"מיסטרס" ואף על פי שלטייסים לא ניתן זמן רב כדי להתאמן בהם, זכה ה"מיסטר" לכינוי המטוס של קדש, הודות לפעילות המופלאה של טייסיו במרחבי חצי האי-סיני.

ה"מיסטר" הוא מטוס-קרב סילוני חד-מושבי, מתוצרת ביה"ח. מרסל דאסו בצרפת. למנוע מתוצרת "היספן סוויזה" דחף סטטי של 3500 ק"ג. ממדיו: מוטת כנף 11.1 מ', אורך 12.9 מ', גובה 4.4 מ'. חימושו

מסדה MASSADA

מצדה

Auster אוסטר

The stamp series dedicated to this year's Independence Day depicts three types of military aircraft, the Auster, the Mystère 4 and the Mirage 3 representing three stages in the development of the Israel Air Force.

On 14th November 1947, while the Assembly of the United Nations was deliberating the proposal to establish a Jewish State, the High Command of the Hagana decided to set up an Air Service. A budget of LP 110.000 was made available for acquiring and operating suitable aeroplanes.

At that time the British authorities were offering 21 Auster A.O.P. 3 light observation planes for sale as scrap. The Air Service purchased them, overhauled them, and put most of them back into service.

The Auster was a light British-made plane with two seats and a piston engine of 250 HP. Its dimensions were: length 9.20 metres, wing-span 13.30 metres; its speed was less than 200 kilometres per hour. It could reach a height of 4,800 metres and had a flying range of 970 kilometres.

The first pilots of the Air Service (which had meanwhile become the Israel Air Force) operated the Auster in communication flights, reconnaissance and supply to besieged settlements. The civilians called them "Primuses" because their droning noise was not unlike that of the Primus stove, then very much in use in the country. The Primuses protected convoys, directing the cars and warning them of threatening ambushes on the way. At a later stage they attacked enemy concentrations with primitive bombs weighing 20 kg. each.

After the establishment of the State of Israel on 15th May, 1948, the Air Force began to operate with real fighter-planes. These were Avia C. 210s (Czech-built Messerschmidt Bf. 109 Gs) and British Spitfires. But no substitute was found for the Primuses, which remained operational until the end of the War of Liberation.

במסגרת פעולות המחלקה להנצחת החייל, המקימה את האנדרטות הממלכתיות ברחבי הארץ הושלמה השנה האנדרטה השלישית — גלעד לפורצי הדרך לירושלים — בקילומטר ה-15 לירושלים, מול תחנת השאיבה שואבה (סריס)

האנדרטה מורכבת משישה חלקים, מאורכים ונטויים, בחלקם חוצים כחיצים את החלל ובחלקם פרושים בשאיפה קדימה. הנטיה באה להגביר את תחושת הזינוק. כל החלקים פונים לירושלים וכאילו שואפים להגיע אליה.

יסודות האנדרטה בנויים בצלע ההר. הזרועות חותרות לחלל מבחינת המבנה, משמש להן הקיר תמיכה, אולם מבחינה חזותית הוא מכונן להגביר את תחושת הפריצה. ואכן דרך חומה זו תפרוצנה הזרועות, הנראות כפולחות ומבקעות אותה.

האנדרטה עשויה ממתכת בלתי מחלידה. הצבע הבהיר של המתכת משווה לזרועות קלות יתר ועלידי כך מגביר את תחושת התנועה. הגוון הבהיר מאפשר לאנדרטה להיות מתוחה ונמרצת מבלי להיות קודרת ומאיימת.

מבחינה רעיונית, הרי פורצי הדרך, אותם האנשים האמיצים, שלזכרם הוקמה אנדרטה זו — סלדו מטרונות, ונראה שמתאימה לרוחם מתכת קשוחה ובהירה זו, המשקפת ומחזירה את האור והשמש. בזאת תהווה האנדרטה לפורצי הדרך לירושלים חוליה חיה ומקשרת בין עבר להווה.

התאורה על האנדרטה תשתלב בכל שעות היום עם ההר ותהיה כעין חלק הימני, באופן שמרחוק תיראה כתוספת טבעית, המשך לעצים, שהרי אין יומרנות גדולה יותר מאשר חריגה מהטבע והתחרות בו.

האנדרטה נחנכה על ידי ראש הממשלה ושר הבטחון ביום ג' באדר ב' תשכ"ז (1967-3-15).

האנדרטה הוקמה לפי תכניתה של הפסלת, גב' נעמי הנריק מירושלים.

The activities of the Memorial Division of the Israel Ministry of Defence include the erection and upkeep of military monuments. This year the third memorial has been erected in memory of those who broke the siege of Jerusalem in 1948, 15 kilometres from the Holy City, opposite the Shoeva (Sariss) pumping station.

The memorial has six sloping sections, some of which point aloft like arrows while the others thrust beseechingly forward. All face toward Jerusalem as if in aspiration and longing toward the city.

Built into the living rock of the hillside, it is constructed of rust-proof metal the bright colour of which seems to make the arms lighter, giving a feeling of movement and energy.

The illumination blends the monument with the landscape so that it appears to be part of the hillside and, from a distance, a natural outgrowth.

The hard, bright metal which reflects the light of the sun and moon is meant to symbolize the spirit of the young men and women who broke through to Jerusalem.

The memorial was unveiled by the Prime Minister and Minister of Defence on 15th March 1967. It was designed by the sculptress Noemi Hanreck, of Jerusalem.

בול יום הזיכרון לחללי צה"ל צויר ע"י א. אדלר, חולון

THE MEMORIAL DAY STAMP WAS DESIGNED BY O. ADLER, HOLON

בולי יום העצמאות צוירו ע"י מ. את ג. שמיר, תל אביב

THE INDEPENDENCE DAY STAMPS WERE DESIGNED BY M. & G. SHAMIR, TEL AVIV